

NSPRV

NEZAVISNI SINDIKAT PROSVETNIH RADNIKA VOJVODINE

Novi Sad, Trg Slobode 3 tel/faks: 021/6616-886, 025/420-093, 023/515-757
e-mail: sindiso@sbb.rs, nsprv@open.telekom.rs, nsprv.zr@open.telekom.rs

Ministarstvo prosvete otpočelo konačni obračun sa obrazovanjem u Srbiji!

Od aprila meseca(meseca kada je završen maratonski štrajk u prosveti)do danas, svedoci smo jedne šizofrene politike važećeg ministarstva koja svakoga dana čini sve veću štetu celokupnom obrazovanju.Da li treba napominjati da je dogovoreno i potpisano od strane dva ministra,a u ime Vlade Srbije samo mrtvo slovo na papiru?Veliko je pitanje šta dalje činiti kada dogovoreno ne važi a mehanizam protesta u demokratskim državama jeste princip pregovaranja.

Još 8. aprila usvojeni su pravilnici o kriterijumima i standardima za finansiranje ustanove koja obavlja delatnost osnovnog (srednjeg)obrazovanja i vaspitanja koji su izazvali buru nezadovoljstva među prosvetnim radnicima.Ministar je u maniru neshvaćenog a zatim (kao)prevarenog čoveka na sastanku sa predstavnicima sindikata još u maju mesecu rekao da će ti pravilnici do početka školske godine doživeti izmene koje će onemogućiti nepovoljniji položaj ustanova i nenastavnog osoblja u odnosu na prethodnu godinu.Kada tako nešto javno i pred svim predstavnicima sindikata izjavi ministar to bi po logici stvari trebalo da ima ozbiljnu težinu.Međutim,kako nama teško ide sa logikom tako i ministrovo obećanje ostade samo još jedna stvar koja ukazuje na stanje obrazovanja u Srbiji. Elem,avgust mesec je doneo nekoliko izmena pomenutih dokumenata i svaka je prosto stizala prethodnu ne ostavljajući prostora onima koji se njima rukovode dai stignu i da pročitaju važeću izmenu pre nego stigne nova.I tako sve do 1.septembra,dana kada i pored svih nedaća sa kojima se suočavaju, zaposleni u prosveti ,uobičajno za nas,sa posebnim entuzijazmom i stavom da je počela baš ta godina u kojoj će se stvari konačno vratiti na pravi put,opet smo na najprizmeniji način spušteni nazad u zemlju Srbiju!Tog dana,u popodnevni satima ministar je školama uputio dopis da je tog jutra na snagu stupio "najnovije" izdanje pravilnika,pravilnika koji predstavlja jedan VELIKI korak ka konačnom uništavanju srpskog obrazovanja a tajming jasno govori da o tome nema pregovora već se od direktora traži samo strogo pridržavanje pomenutog dokumenta.A šta taj dokument donosi?

Kao prvo,skoro sve seoske škole po njemu PRESTAJU da budu škole!Da bi se škola zvala ŠKOLOM mora da ima minimum 16 odeljenja a takvih je jako malo...Kako škole višu nisu škole onda u njima ne treba čitati knjige(imati bibliotekara),u njima nema dece iz osetljivih grupa,siromašnih porodica,dece sa poremećajem u ponašanju....pa samim tim nema ni potreba za psiholozima i pedagogima!Pošto nema škole nema potrebe ni za računovodstvenim radnicima,tetkice nemaju potrebe da čiste, jer škole nisu škole,a domari ne trebaju da popravljaju stvari jer ih niko ne može pokvariti...Da bi javnost malo bolje razumela,razlika između škole i onoga što je bilo škola može biti samo JEDAN UCENIK!Još preciznije,ukoliko u objektu postoji 15 odeljenja(misaona imenica za 99% seoskih ali i dobar deo gradskih škola) taj objekat predstavlja "bivšu školu" kojoj pripada samo po pola bibliotekara , psihologa,pedagoga...a ako ima 16 odeljenja onda škola ostaje škola sa celim bibliotekarom, psihologom, pegagogom... Ono što jednako zabrinjava jeste i tišina iz većine sindikata.Da li je moguće da se neki sindikati mogu tako nazivati ako je za njih npr. pedagog nebitan?Nama u NSPRV je podjednako važan svaki radnik u sistemu obrazovanja.Ako nema domara da ugreje učionicu ni najbolji profesor neće uspeti uraditi nikakav posao.Isto je i ako nema pedagoga,psihologa,računovodstvenih radnika,tetkica,servirki ... Sistem obrazovanja je složen mehanizam za čije pravilno funkcionisanje svi

moraju dati svoj maksimum. Mada, ministarstvo i ne očekuje da se radi manje. Pravilnicima je prepolovljenja norma, a samim tim i plata (koja je i cela daleko ispod proseka u republici za pedagoge, psihologe... a na minimalcu za tehničko osoblje) ali je opis poslova ostao isti. To praktično znači da svi treba da urade svoj posao za upola kraće vreme ili da volontiraju ukoliko to za pola radnog vremena to ne uspeju. Poseban problem u seoskim školama predstavlja i to što su pedagozi i psiholozi pored svog redovnog posla radili i u svim timovima (samovrednovanje, razvojno planiranje...), radionicama i sl. jer su bili jedni od retkih koji su svaki dan u školi. Većina nastavnika u seoskim školama dođe jedan ili dva dana da održi par časova a kako su ti časovi razbacani u smeni tehnički je nemoguće od njih praviti timove koje svaka škola mora da ima. Dakle, rezultati ovakvog pravilnika biće nestajanje seoskih škola i njihovo pretvaranje u ustanove od kojih se očigledno ne očekuje nikakav rezultat jer im se ništa i ne daje. Da li su onda građani koji žive na selu, a samim tim i njihova deca, građani drugog reda kojima ništa nije potrebno? Dok svakoga dana slušamo šta će da izjavi neko iz MMF, Svetske banke, EU, Moskve.... cela naselja nam nestaju pred očima i kada i dođemo do te famozne Evrope shvatićemo da su naši građani već odavno tamo. Samo što su sreću našli u drugim granicama! NSPRV će se beskompromisno boriti protiv ovog pravilnika i tu nema nikakve dileme!

Nije ni to kraj šizofrenije koja vlada resornim ministarstvom. Ovih dana, svakodnevno slušamo o Zakonu o maksimalnom broju zaposlenih u javnom sektoru i njegovim reperkusijama po zaposlene u prosveti. Sam zakon je sporan i po Ustavu Srbije i po drugim zakonima jer ne dozvoljava ženama pravo da rade do 65. godine. Gotovo jednako kao i uredba o zabrani zapošljavanja koja važi već godinama uprkos svim opravdanim kritikama. Obrazac je uvek isti. Ono što je jedino gore od neustavnih zakona jeste njihovo menjanje i tumačenje, onako, uz kafu, kako to ministar danas radi. Kako je (samo) naš predstavnik (Ranko Hrnjaj) na sastanku u Palati Srbije 19.8.2015. tražio od ministra da napisмено pošalje školskim upravama i direktorima uputstvo o sprovođenju PKU (tu je sporno to što ZOSOV nije izmenjen u skladu sa Sporazumom o prekidu štrajka, aprila 2015.) i pomenutog zakona i ovaj to učinio već narednog dana i u njemu je jasno prepisao rešenje iz Zakona o maksimalnom broju zaposlenih i obavezi penzionisanja po ispunjenju uslova za starosnu penziju, nije trebalo dugo čekati na nove (ovaj put samo) preporuke ministra. Danas nam ministar, još jednim nemuštim dopisom "savetuje" da zakon ne primenimo! Kako je to moguće, zna samo on. Mi kao sindikat apsolutno stojimo iza toga da je zakon neustavan ali pravo na njegovu izmenu ima samo onaj ko ga je i usvajao, a to je Skupština Srbije. Ako ustanovimo praksu da ministri ili još neki niži činovnici mogu svakodnevno birati koje zakone poštovati a koje ne onda nam zakoni nisu ni potrebni! Imao ih je Car Dušan još pre skoro 700 godina ali modernoj Srbiji očigledno ne trebaju. Put u provaliju je odavno otvoren a sve prepreke na vreme sklonjene. Srećan nam put!

Dušan Kokot, s.r.
predsednik GO NSPRV Zrenjanin